

För människor som tänker

Innehåll

[Den sista boken](#)

- [1. Om Guds natur](#)
- [2. Människans natur](#)
- [3. Fri vilja och förnuft tillämpad](#)
- [4. Ondskans närvaro](#)
- [5. Detta liv och nästa](#)
- [6. Budbärare och profeter](#)
- [7. Ewig frälsning](#)
- [8. Guds förlåtelse](#)
- [9. Den raka vägen](#)

Den sista boken

Vissa människor förkastar Gud eftersom de inte kan hitta några bevis för Honom som tillfredsställer både deras hjärtan och sinnen samtidigt. Sedan finns det andra som accepterar Gud på grund av känslomässiga eller irrationella skäl som tillfredsställer deras hjärtan, men lämnar deras sinnen osäkra. Dessa två grupper av människor har aldrig funnit ett tillfredsställande svar på frågan om deras relation till Gud. Sedan finns det ytterligare andra som har funnit den rätta väg som Gud avsett för oss: att ta emot Honom och Hans budskap till oss genom att använda våra sinnen först och främst, och hjärtat följer lätt och naturligt som en konsekvens.

Istället för att söka efter svaret finns det också vissa som tyvärr väljer att helt enkelt avfärda frågan och ignorera den. Detta är den enkla vägen ut ur vad som verkar vara en mycket svår, mystisk fråga som kanske verkar sakna någon slutgiltig lösning. De flesta av dessa människor är omedvetna om ett mycket kraftfullt budskap som fullständigt och entydigt fastställer den rätta vägen till Gud. Detta budskap stämmer överens med både sinne och hjärta, och det har ingen motstycke eftersom det kommer direkt från Gud själv.

Budskapet kommer i form av en bok. Faktum är att Gud har gett oss flera vägledningböcker genom åren, men var och en har till slut korruperats och förändrats av oärliga människor. Varje bok innehöll i princip samma grundläggande budskap som de tidigare böckerna. Mänskligheten

förväntades skydda dessa böcker från fara, men lyckades tyvärr inte leva upp till denna förväntan. Sakta men säkert redigerades och manipulerades varje bok, vilket förstörde dess äkthet. Detta är delvis anledningen till att Gud fortsatte att sända oss fler uppenbarelser.

Men för nästan 1400 år sedan sände Gud oss en annan bok med samma grundläggande budskap som de tidigare, men med en liten men mycket viktig skillnad. Den här gången bestämde Gud att denna bok skulle bli den sista sändes ner till oss för att Gud själv skulle skydda den. Om denna sista bok sade Gud, "Se, det är Vi själva som har skänkt denna påminnelse från ovan; och se, det är Vi som sannerligen ska vakta den" [Kapitel 15, vers 9]

Idag, om vi jämför de 114 kapitlen i varje exemplar av denna Final Book med varandra, kommer vi att se att de matchar exakt ord för ord – från de äldsta exemplaren som gjordes för över 1300 år sedan till de som trycktes för bara några timmar sedan. Ingen mänsklig hand har förändrat det.

Den rationella personen har all rätt att tvivla, förstås, om han eller hon aldrig har läst denna bok. För sådana personer följer här ett litet urval av vad Final Book innehåller. Anta att vi ville ställa Gud flera frågor om Honom och om oss själva. Om Han inte talar direkt till oss (ett sådant privilegium har bara getts till en person av hela mänskligheten), har Boken de bästa svaren man kan hitta. Det är på grundval av dessa svar som en ärlig person kan slås av övertygelsen att den Sista Boken kommer från ingen mindre än Gud Allsmäktig. Återigen, här är bara en liten del av den information man kan hitta.

1. Om Guds natur

Vem är Gud? Gud förklarar i sin sista bok att det helt enkelt är omöjligt för oss att helt förstå Honom. Vi kan inte fastställa en exakt definition av Skaparen,

"Ära vare himmelens och jordens Upprätthållare – Upprätthållaren, i allsmäktighet tronande – från allt de kan tillskriva Honom genom definition" [43:82]

Vår oförmåga att helt förstå Gud betyder inte att Han är helt avlägsen från oss. Trots vår begränsade förståelse är vi alla fullt kapabla att vända oss till Gud, och Han är inte omedveten om våra ansträngningar,

"... och vänd dig till din Uppehållare med kärlek." [94:8]

"Se, för dem som står i vördnad inför Gud, även om Han är bortom deras uppfattning, finns förlåtelse i beredskap och en stor belöning" [67:12]

Gud har inte lämnat mänskligheten helt i mörkret om sin natur. Han refererar till sig själv med ungefär 100 namn på olika ställen i den sista boken. Varje namn är en beskrivande egenskap hos Gud, och de är alla avsedda att hjälpa oss att förstå Skaparen. Att uppnå denna förståelse innebär helt enkelt att tänka på Gud och reflektera över Hans namn, och denna typ av medvetenhet är en central pelare i tron (dvs. när man aktivt minns Gud och är medveten om Honom). En annan fördel med dessa namn är att några av dem ger mänskligheten ideal att försöka uppnå. Till exempel, eftersom Gud är den mest förlåtande, mest tålmodiga och mest kunniga, bör vi alla sträva efter att vara förlåtande, tålmodiga och kunniga (utbildade i vårt fall).

Av alla Hans egenskaper betonar Gud en enda framför alla andra i sin sista bok: att HAN ÄR EN. Gud är inte två, tre, fyra eller fler varelser. Det finns bara en gudom, och Han är Gud,

"Säg: 'Han är Gud, unik

Gud den Evige, den oberoende.

Han föder inte, och inte heller är Han född.

Och det finns inget som kan jämföras med Honom.'" [112:1-4]

På andra ställen i den sista boken betonar Gud sin storhet och omöjligheten att fullt ut förstå honom genom att använda pluralformen av pronomen för sig själv - men han är strikt En och unik utan andra partners eller gudar.

Efter denna aspekt av Enhet valde Gud att betona två av sina andra namn oftare än de andra i den Sista Boken: "den Barmhärtigste, den som barmhärtigt agerar." Faktum är att varje kapitel utom ett i hela boken börjar med: "I Guds namn, den mest barmhärtige, den som handlar barmhärtigt." Dessa två namn kan inte nog betonas. De är avsedda att betona att vi inte ska låta våra synder hindra oss från att komma tillbaka till Gud och kalla på Honom hela tiden, i glädje eller sorg. Skaparen är mer medveten om våra brister än vi är, och när vi snubblar och mår dåligt är Gud mycket mer benägen att vara vänlig än arg.

Den sista budbäraren och Guds profet (dvs. den person som Gud valde att överlämna den sista boken till resten av mänskligheten) kommenterade Guds barmhärtighet genom att informera oss att,

”När Gud förkunnade skapelsen lovade han sig själv genom att skriva i sin bok som är nedlagd hos honom: ’Min barmhärtighet segrar över min vrede.’” – den siste budbäraren

”Gud säger: Jag är som Min tjänare tror att jag är. Jag är med Honom när Han nämner Mig. Om han nämner Mig för sig själv, nämner jag Honom för Mig själv; och om han nämner Mig i en församling, nämner jag honom i en församling bättre än den. Och om han närmar sig mig en handlängd, kommer jag nära honom på armlängds avstånd; och om han kommer nära mig en armlängds avstånd, kommer jag nära honom en famnslängd. Och om han kommer till mig gående, går jag till honom snabbt.” – den sista budbäraren

2. Människans natur

Vilka är vi, och vad gör oss annorlunda än allt annat? Vi är Guds skapelser, tillsammans med resten av universum. Vi är människor, alla ättlingar till ett gemensamt ursprung som de flesta av oss känner väl: Adam och Eva. Mänskligheten är dock skild från resten av universum på ett mycket grundläggande sätt enligt Den Sista Boken,

”Sannerligen, vi gav himlen och jorden och bergen förtroendet, men de vägrade bära det av rädsla för det. Ändå tog människan till sig det – för sannerligen har han alltid varit benägen att vara mest ondskefull, mest dumdrigtig.” [33:72]

Under årens lopp har många forskare av boken försökt förstå exakt vad Gud menade med ”förtroendet”. Det mest övertygande argumentet (baserat på andra delar av boken och vissa uttalanden från den siste budbäraren) är att det syftar på vår förmåga att fatta beslut både fritt och intelligent. Med andra ord härrör vår unikhets som människor från två gåvor som Gud har gett oss:

- * vår förmåga att fritt välja mellan handlingar (gott och ont)
- * vår förmåga att intelligent väga och fatta dessa beslut

Priset för dessa gåvor är ett enormt ansvar från vår sida; ansvaret att inte

missbruka våra gåvor genom att förkasta Gud eller genom att såra varandra i onödan.

Välsignelserna av dessa två gåvor är omätbara, särskilt när Gud påminner oss om att Han kunde ha bestämt annorlunda genom att beröva oss någon av gåvorna,

”Om det hade varit Vår vilja [att människor inte skulle kunna skilja mellan rätt och fel], kunde vi säkert ha berövat dem deras syn, så att de för alltid skulle avvika från den [rätta] vägen: för hur skulle de ha kunnat inse [vad som är sant]? Och om det hade varit Vår vilja [att de inte skulle vara fria att välja mellan rätt och fel], kunde vi säkert ha förvandlat dem [rotade] på sina platser, så att de inte skulle kunna gå vidare, och kunde inte vända tillbaka.” [36:66-67]

Men Gud ville INTE detta, och som ett resultat är vi välsignade med vilja och förnuft. Den sista boken varnar tydligt för att missbruka dessa välsignelser, antingen genom att försumma oss själva när vi inte tänker klokt, eller genom att skada andra när vi förnekar dem rätten att välja,

”Sannerligen, de mest avskyvärda av alla varelser i Guds åsyn är de döva, de där stumma som inte använder sitt förnuft.” [8:22]

”Det ska inte finnas något tvång i trosfrågor. Särskiljande har nu blivit den rätta vägen från fel: därför har den som förkastar det onda och tror på Gud verkligen tagit ett stöd som är mycket ofelbart, vilket aldrig ska ge vika: ty Gud är allhörande, allvetande.” [2:256]

Trots människans fria vilja och förnuft varnar Gud oss i sin bok att alltid komma ihåg att dessa gåvor trots allt är begränsade. Det Sista Ordet ligger hos Honom i alla frågor. Detta betyder dock inte att människors öden är godtyckliga – inte alls. Vi kan fatta beslut som påverkar våra liv, men samtidigt fattar Gud också beslut om oss och för oss,

”Och om din Upprätthållare hade velat det, skulle alla som lever på jorden säkert ha nått tron, alla: tror ni då att ni skulle kunna tvinga människor att tro, trots att ingen människa någonsin kan nå tro på annat sätt än med Guds tillåtelse, och att det är Han som lägger den avskyvärda ondska [av misstro] på dem som inte vill använda sitt förnuft.”

[10:99-100]

”... Sannerligen, Gud förändrar inte människors tillstånd om de inte förändrar sitt inre jag...” [13:11]

3. Fri vilja och förnuft tillämpad

Har Gud gett mänskligheten en tydlig väg till Honom? I grund och botten vill varje rationell läsare veta om de kan lita på äktheten i den Sista Boken. Det är helt naturligt att känna så; detta är trots allt resultatet av vår Gudagivna gåva av förnuft. Men våra egna skeptiska sinnen är nyckeln här: Den Sista Boken, enligt Gud, är riktad till människor som tänker, rent och enkelt,

"... I detta, se, finns det verkligen budskap för människor som tänker."
[39:42]

"Så tydligt stavar vi ut dessa budskap för dem som använder sitt förnuft."
[30:28]

Ingen annan än Gud kan få en människa att tro på Sanningen i den Sista Boken, men den människan måste läsa den med ett öppet sinne och använda sina förnuftets krafter. Priset för begränsad fri vilja är att vi måste välja att bli vägleda. De som söker Sanningen med öppet sinne och hjärta kan finna att Den Sista Boken, även om den är stor, är förvånansvärt tydlig,

"Nej, men denna [gudomliga skrift] består av budskap självklara i bröstet på dem som fått kunskap - och ingen kan medvetet förkasta Våra budskap om de inte är sådana som gör dem orätt." [29:49]

"Denna gudomliga skrift - låt det inte råda något tvivel om den - är en vägledning för alla gudsmedvetna..." [2:2]

Vägledningen i den Sista Boken är tillgänglig för alla som söker efter den,

"[O män!] Vi har nu skänkt er från ovan en gudomlig skrift som innehåller allt ni bör ha i åtanke: vill ni då inte använda ert förnuft?" [21:10]

En av de mest intressanta aspekterna av äktheten i den Sista Boken är mängden vetenskapligt korrekta uttalanden i den - om ämnen som inte ens drömt om för 1300 år sedan. Ett exempel på dessa inkluderar följande:

en stor explosion som markerar skapelsens början (Big Bang) [21:30] Den initiala rökiga (nebulösa) naturen på himlen [41:11] Universums expansion [51:41] Förekomsten av en enorm tid före mänskligheten visade sig [76:1] existensen av sol- och månbanor [21; 33] De ändliga sol- och

månelyvstiderna [13:2] solens slutdestination (Solens topp) [36:38]
ursprung för allt liv baserat på vatten [21:30]

Faktum är att Gud säger att den fantastiska skönheten och komplexiteten i den naturliga världen omkring oss, liksom vår egen komplexa biologiska sammansättning, slutligen kommer att leda oss till Honom när vi växer i förståelse,

”Med tiden ska vi få dem att fullt ut förstå Våra budskap [genom vad de uppfattar] i universums yttersta horisonter och inom sig själva, så att det blir klart för dem att denna [uppenbarelse] verkligen är sanningen. Är det inte nog att din Upprätthållare är vittne till allt?” [41:53]

4. Ondskans närvaro

Varför tillåter Gud att män och kvinnor skadas? Det finns vissa människor som använder närvaron av lidande och ondska i denna värld som grund för att förlora hoppet och kanske till och med förkasta Gud. Men enligt Final Book förstör människans begränsade fria vilja och förnuft det argumentet. Vi är ansvariga för det vi gör och måste bära konsekvenserna – det vill säga frihetens ansvar eller pris. Det onda vi gör och lider av är utvalt av oss och inte av Gud,

”... Gud vill inget fel mot sin skapelse.” [3:108]

Men Gud garanterar oss också att förutom våra egna onda handlingar och deras effekter, kommer Gud själv att utsätta oss för prövningar och svårigheter här på jorden – men nyckeln är att de aldrig kommer att vara mer än vad vi klarar av, och de kan till och med vara bra för oss,

”Om olycka drabbar dig [vet att] liknande olycka har drabbat [andra] människor också; ty det är i tur och ordning som Vi tilldelar människor sådana dagar [av lycka och olycka]: och [detta] till slut så att Gud kan märka ut dem som har nått tron, och välja bland er sådana som [med sina liv] vittnar om sanningen – eftersom Gud inte älskar onda – och så att Gud kan rena dem som nått tron ur allt avfall, och förtjäna dem som förnekar sanningen. Tror du att du skulle kunna komma in i paradiset om inte Gud tar hänsyn till att du har kämpat hårt [för Hans sak], och tar hänsyn till att du är tålmodig i motgångar?” [3:140-142]

”Gud belastar ingen människa med mer än han kan bära: i hans gunst ska det goda han gör, och mot honom allt ont han gör...” [2:286]

En integrerad del av vår medvetenhet om Gud är hopp och tålamod i svåra tider. Faktum är att hoppets förlust

är faktiskt ett av symptomen på Guds avvisande,

”[Profeten Abraham] utropade: ’Och vem – förutom dem som helt har gått vilse – skulle någonsin kunna överge hoppet om sin Upprätthållares nåd?’” [15:56]

Den största källan till hopp är att Gud ska tillåta de människor som accepterar Honom att komma in i paradiset och, viktigare, att vara nära Honom. Den sista boken innehåller många referenser till paradiset, och även till Helvetet, målet för de människor som medvetet förkastar Gud. Paradis är bokstavligen en plats av obeskrivlig glädje, medan Helvetet är dess obeskrivliga motsats (båda platserna ges endast delvisa beskrivningar i boken). Medan invånarna i Paradiset är permanenta invånare, är Helvetets invånare inte nödvändigtvis fängslade där för alltid; Det finns några som slutligen ska bli fria,

”[Men] sannerligen, för dem som söker tron och gör rättfärdiga gärningar – paradiset trädgårdar ska finnas där för att välkomna dem; Därifrån kommer de att stanna, [och] aldrig kommer de att önska någon förändring därifrån.” [18:107-108]

”Och den som gör uppror mot Gud och Hans apostel och överskrider Hans gränser, det ska han överlåta till elden, där han ska stanna; och skamligt lidande väntar honom.” [4:14]

”Ur helveteselden ska den komma som har sagt ’Det finns ingen gudom utom Gud’ och som har godhet i sitt hjärta som väger korn; då ska det komma ut ur helveteselden den som har sagt ’Det finns ingen gudom utom Gud’ och som har godhet i sitt hjärta som väger ett vetekorn; då ska det komma ur helvetets eld den som har sagt ’Det finns ingen gudom utom Gud’ och som har godhet i sitt hjärta som väger en atom.” – den siste budbäraren

5. Detta liv och nästa

Vad är slutet på mäns liv? Det finns två delar i människors liv: delen här på jorden och delen i livet efter detta. Gränsen mellan de två kallas döden, följt av domens dag eller uppståndelsen. När det gäller döden måste alla gå igenom den, men på domens dag kommer människor att delas in i olika

kategorier,

”Varje människa är bunden att smaka döden: men först på Uppståndelsens dag kommer ni att bli fullskadliga [för det ni har gjort]...” [3:185]

Uppståndelsedagen kommer faktiskt att vara en lång period (inte en vanlig 24-timmarsdag) då varje människa kommer att uppstå och dömas av Gud efter sina övertygelser och handlingar. Ingen människa – inte ens någon profet – vet när denna dag kommer, för detta är kunskap endast för Gud. Den sista boken beskriver den i flera avsnitt som en gigantisk katastrof på många skalor (bland annat fysiska och ekologiska), och den sista budbäraren fick höra om några av dess föraningstecken som han förmedlade till oss.

6. Budbärare och profeter

Vem levererade Guds budskap till mänskligheten? Gud har sänt oss många 'påminnelser' om Honom och om våra skyldigheter gentemot Honom genom århundradena, vilket kulminerade i Den Sista Boken för nästan 1400 år sedan. Var och en av dessa 'påminnelser' levererades till oss via en utvald människa, en som var stark nog att förmedla Guds budskap till sitt folk. Dessa människor kallas Profeterna. De var inte övernaturliga eller odödliga eller på något sätt annorlunda än andra människor, förutom att de var anförtrodda av Gud att tala i Hans namn,

”Ty [ändå] före din tid, [o profet], sände vi aldrig [som våra budbärare] någon annan än [dödliga] män, som Vi inspirerade – därför [säg till sanningens förnekare] 'Om ni inte vet detta, fråga de som följt den tidigare uppenbarelsen' – och vi gav dem varken kroppar som åt någon mat, och de var inte odödliga.” [21:7-8]

Några av profeterna fick utföra övernaturliga mirakler men endast med Guds tillåtelse (dvs. om Han ville det). Men den sista boken betonar att varje profet inte är mer än en Guds tjänare – de har ingen del av Hans Gudomlighet.

Det finns också en liten grupp profeter som också var budbärare. Varje profet har kallat sitt folk till Sanningen, men budbärare fick dessutom ett förnyrat budskap från Gud att förmedla. Varje Budbärare är en Profet, men inte varje Profet är en Budbärare. Det har funnits många profeter, av vilka här är namnen på några som nämns i boken: Adam, Noa, Abraham,

Lot, Ismael, Isak, Jakob, Josef, Moses, Aron, Elia, Elias, David, Salomo, Jona, Job, Zacharias, Johannes, Jesus och naturligtvis den siste budbäraren.

7. Evig frälsning

Är vissa personer godtyckligt garanterade Guds nåd, medan andra utesluts? Guds barmhärtighet är inte godtyckligt begränsad till något enskilt folk. Alla och alla är fria att acceptera vägen till Gud med sin egen fria vilja och förnuft,

”Och de säger: ’Ingen får någonsin komma in i paradiset om han inte är jude’ – eller ’kristen’. Sådana är deras önsketänkningar! Säg [till dem, o profet]: ’Lägg fram ett bevis för det du påstår, om det du säger är sant!’ Ja, verkligen: den som överlämnar hela sitt väsen till Gud och är en god görare, ska få sin belöning med sin Upprätthållare, och alla sådana behöver inte frukta, och de ska inte heller sörja.” [2:111-112]

Konsekvensen av detta är ansvar – alla kommer att hållas ansvariga på Domens dag. Vissa av oss kan känna oss obekväma med detta, men det är helt enkelt priset för frihet,

”Det kan inte stämma överens med ert önsketänkande – eller med önsketänkandet hos de tidigare uppenbarelsens efterlevare – [att] den som gör ont ska belönas för det, och inte finna någon som skyddar honom från Gud, och ingen som kan bringa honom hjälp, medan den som – vare sig man eller kvinna – gör goda gärningar och är troende, ska gå in i paradiset, och ska inte bli orättvist behandlad av så mycket som [skulle fylla] spåret på en datumsten.” [4:123-124]

8. Guds förlåtelse

Om vi syndar, vad kan vi då förvänta oss av Gud? Om vi därefter känner skuld och ångrar oss efter att ha gjort något ont, vill Gud att vi ska förvänta oss att Han ska vara förlåtande, förlåtande och ännu mer förlåtande. Det finns dock en synd som Gud inte förlåter: att tillbe något annat än Honom (om inte personen inser sitt fel och återvänder till att tillbe den Ende Guden).

”Sannerligen förlåter Gud inte att tillskriva gudomlighet till något annat än Honom, även om Han förlåter någon mindre synd åt vem Han vill: ty den som tillskriver gudomlighet något annat än Gud har verkligen iscensatt en

fruktansvärd synd.” [4:48]

”Säg, ’O ni tjänare till mig som har övertrampat era egna! Förtvivla inte över Guds barmhärtighet: se, Gud förlåter alla synder – ty sannerligen, Han ensam är mycket förlåtande, en nådens utdelare.’” [39:53]

Återigen är den vanligaste frasen i den sista boken ” I Guds namn, den mest barmhärtige, den som handlar barmhärtigt.”

The Last Messenger kommenterade Guds förlåtelse vid många tillfällen, som i följande fall,

”Gud har sagt: ’O Adams son, så länge du åkallar Mig och ber Mig, ska jag förlåta dig för vad du har gjort, och jag ska inte bry mig. O Adams son, om dina synder nådde himlens moln och du då bad om förlåtelse från mig, skulle jag förlåta dig. O Adams son, om du skulle komma till Mig med synder nästan lika stora som jorden och då möta Mig utan att tillskriva Mig någon partner, skulle jag ge dig förlåtelse nästan lika stor som den [dvs. jorden]’”. – Den sista budbäraren

9. Den raka vägen

Vad är namnet på den livsstil som beskrivs i den sista boken? Det är islam, och det betyder ”självöverlämning [till Gud]”. Varje man eller kvinna som accepterar islam är muslim. Den sista boken kallas Koranen (vilket betyder ”recitationen”), och den är riktad till hela mänskligheten trots att den uppenbaras på arabiska, språket för dess budbärare och hans folk: Muhammad bin Abd-Allah. Profetens liv fungerar som islams andra bas (den första är Koranen), och det kallas Sunnah. Muhammed är Guds sista profet och budbärare, som Koranen säger,

”[Och vet, ni troende, att] Muhammed inte är fader till någon av era män, utan Guds apostel och alla profeters sigill...” [33:40]

Och Gud har uppenbarat sitt rätta namn för oss, och det är ALLAH.

Koranen innehåller mycket vägledning och information för alla som söker slutgiltiga svar. Informationen i denna lilla essä är bara toppen av isberget. Det finns inget substitut för att läsa Koranen i sin helhet – det är det närmaste vi kan komma att Gud talar till oss direkt och personligen här på jorden. Koranen besvarar många frågor som ofta ställs av dagens män och kvinnor. Dess omfattning är bred: från grundläggande frågor som

Skaparens natur och människans begränsade fria vilja och förnuft, till de mer vardagliga som äktenskapslagar och vem man ska ge välgörenhet till. Islam som beskrivs i Koranen är mycket och nästan helt annorlunda än islam som de flesta förstår icke-muslimer och till och med några få muslimer. Den negativa bilden av islam idag är en otroligt vilseledande handling. Den bygger på den moraliska svagheten hos vissa personer som påstår sig vara muslimer, och också på icke-muslimers omedvetenhet. Bakom denna bild finns närvaron av en Sanning som besvarar de grundläggande frågor vi har, och som kan återförena oss med Gud. Den finns där för oss att lyssna på, eller ignorera.

Och Allah vet bäst.

"Och [vet att] Vi inte har skapat himlen och jorden och allt som är mellan dem i ren tomma lek..." [21:16]

"Kommer de då inte att försöka förstå denna Koran? Om det hade kommit från någon annan än Gud, skulle de säkert ha funnit många inre motsägelser i det!" [4:82]

"Vi gav dig inte Koranen från ovan för att göra dig olycklig." [20:2]

"[O män!] Vi har nu skänkt er från ovan en gudomlig skrift som innehåller allt ni bör ha i åtanke: vill ni då inte använda ert förnuft?" [21:10]

"... så kom ihåg Mig, och jag skall minnas dig; och var tacksam mot Mig, och förneka Mig inte." [2:152]

"Sannerligen, de som når tro och gör rättfärdiga gärningar ska den Nådigaste skänka kärlek." [19:96]

"Säg [o profet]: 'Om du älskar Gud, följ mig, [och] Gud ska älska dig och förlåta er era synder; ty Gud är mycket förlåtande, en nådens utdelare.'" [3:31]

"Säg: 'Om hela havet vore bläck för min Sustainers ord, skulle havet verkligen vara uttömt innan min Sustainers ord är slut! Och [så skulle det vara] om vi lade till hav på hav.'" [18:109]